

C.G. Jung jest jedną z najbardziej wpływowych postaci XX wieku. Był najbliższym uczniem Z. Freuda i miał stać się drugim obok niego przywódcą ruchu psychoanalitycznego, zanim uznał, że poglądy Freuda na religię, mit i filozofie nie oddają sprawiedliwości tym dziedzinom kultury i doświadczenia. Po zerwaniu z Freudem, Jung stał się ekspertem w obszarze religii, mitologii i mistycyzmu, choć był z wykształcenia psychiatrą i nigdy nie robił kariery uniwersyteckiej w tych dziedzinach. Jego erudycja i wpływ na religioznawstwo XX wieku były tak wielkie, że pierwszy kodeks wydany na bazie starożytnych, gnostyckich papirusów odnalezionych przypadkowo w egipskim miasteczku Nag Hammadi w 1945 roku, został mu ofiarowany w prezencie i wciąż nazywany jest „kodeksem Junga”.

Jung zaczerpnął od Platona swoją koncepcję archetypów istniejących w zbiorowej duszy ludzkości, ale nie ma wielu prac na temat recepcji platonizmu w jego dziełach. Dwie książki wydane ostatnio i poświęcone temu zagadnieniu skupiają się albo na porównaniu idei Junga do niektórych aspektów filozofii platońskiej, albo na metodzie praktyki psychoterapeutycznej. Ten projekt skupi się na innym aspekcie, mianowicie, na szczególnym sposobie pisania, charakterystycznym dla Junga. Ten sposób opisany został przez C.S. Lewisa jako „oczarowujący”, „magiczny” i „mistagogiczny”; Lewis twierdził, że każdy czytelnik Junga doświadcza najpierw tej szczególnej jakości jego stylu, jeszcze zanim zdecyduje, że psychologia analityczna go intelektualnie przekonuje, czy nie. Niniejszy projekt pokaże, że Jungowska metoda pisania znajduje się pod wpływem starożytnej, platońskiej koncepcji obrazu, metafory i mitu jako drogi do prawdy i sposobu jej wyrażania.

Niniejszy projekt zbada niedawno dopiero wydane, osobiste i autobiograficzne pisma Junga, takie jak *Liber novus* (tzw. „Czerwona księga”, 2009) oraz „Czarne księgi” (*the Black Books*, 2020), żeby sprawdzić, do jakiego stopnia styl i retoryka Junga są pod wpływem tradycji platońskiej. Następnie, projekt weźmie pod uwagę inne, bardziej akademickie pisma Junga. Wreszcie, praca doktorska, która będzie rezultatem projektu, dostarczy syntetycznego ujęcia „magicznego” stylu Junga i jego miejsca w szeroko rozumianej tradycji platońskiej. Projekt będzie prowadzony we współpracy międzynarodowej z badaczami z Cambridge Centre for the Study of Platonism, zwłaszcza Douglasem Hedleyem (dyrektorem centrum i znawcą platońskiej koncepcji obrazu i wyobraźni) oraz Alanem Cardew (Uniwersytet w Essex, znawcą nowożytnego platonizmu, literatury angielskiej i C.G. Junga).